

Sygn. akt I C 957/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Jakubiec

Protokolant Małgorzata Siuda

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 r. w Lublinie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko Kołu (...)w S.i (...)Związkowi (...)

o ustalenie

I. ustala, że M. K.jest członkiem Koła (...)w S.;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 957/11

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 16 listopada 2011 roku powód M. K.wniósł o ustalenie nieważności uchwały Walnego Zgromadzenia Członków Koła (...)w S.nr (...)z dnia 8 maja 2011 roku oraz uchwały nr (...)z dnia 28 września 2011 roku Zarządu Okręgowego (...)Związku (...)w C., a nadto o ustalenie istnienia stosunku członkostwa w Kole (...)w S.. Zwrócił się nadto o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego Koła (...)w S.kosztów procesu według norm prawem przewidzianych.

W uzasadnieniu pozwu M. K.wskazał, iż od 2006 roku był członkiem Koła (...)w S., ale w 2011 roku na mocy uchwały nr (...)Walnego Zgromadzenia został wykluczony z Koła (...)na podstawie § 44 ust. 1 i 2 oraz § 53 pkt 5 Statutu (...)Związku (...), za to że:

1. w dniu 17.09.2008 r. w miejscowości Z.gm. S., obwód łowiecki nr (...)pozyskał dzika niezgodnie z posiadanym upoważnieniem tj. strzelił odyńca, a w upoważnieniu miał wpisanego warchlaka (w ten sposób naruszył dyspozycję § 22.1 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23.03.2005 roku w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz);
2. wbrew poleceniu Zarządu Koła, dotyczącego dostarczenia tuszy dzika do punktu skupu, samowolnie wziął tuszę na własny użytek (...);
3. tuszę dzika M. K.wziął na użytek własny, która nie był ważona przez członka zarządu Koła. W ten sposób naruszył Uchwałę Walnego Zgromadzenia nr 6 z dnia 10.05.2006 r., która nakłada na myśliwego obowiązek ważenia branej na użytek własny tuszy przez członka zarządu Koła oraz § 11 ust. 2 Statutu (...);

4. w dniu 4.09.2008 r. polował na uroczysku (...)bez wpisu do książki ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, czym naruszył art. 42 „B” Ustawy Prawo Łowieckie.

Przedmiotowa uchwała zarzucała również powodowi rażące naruszenie zasady współzycia koleżeńskiego, dobre obyczaje, a także zasady etyki i tradycje łowieckie, co miało wyrażać się w jego postawie i postępowaniu wobec kolegów organów Koła między innymi poprzez to, że:

1. w dniu 31.07.2010 r., będąc zawieszony przez Zarząd Okręgowy (...)w L.w prawach członka zrzeszenia bezpodstawnie pomówił Prezesa Koła o bezprawne wyproszenie ze strzelnicy myśliwskiej w C., czym naruszył pkt 2 i 17 zasad etyki tradycji łowieckich i § 11 statutu (...);

2. w dniu 22.12.2009 r. w Sądzie Okręgowym w Lublinie sugerował w stosunku do Prezesa Koła nieuczciwość w uzyskaniu wyższego wykształcenia w obecności kolegów myśliwych, co dobitnie świadczy o braku kultury i etyki, przy czym jego postępowanie miało godzić w pkt 2 zasad etyki i tradycji łowieckich;

3. w grudniu 2010 roku M. K. namawiał J. G. na „znalezienie haka” na S. S., co jest przejawem niekoleżeńskości, naruszenia dobrych obyczajów i całkowicie dyskredytuje go jako członka Koła (...) i narusza pkt 2 i 17 zasad etyki i tradycji łowieckich.

M. K.wskazał, iż w związku z kierowanymi wobec niego zarzutami odwołał się do Zarządu Okręgowego (...)Związku (...)w C., który na mocy uchwały nr (...)nie uwzględnił jego odwołania, zaznaczając jednak w uzasadnieniu, iż zarzuty dotyczące pozyskania dzika w dniu 17.09.2008 r. były już wcześniej rozpatrywane przez Koło w toku postępowania porządkowego i nie mogą ponownie stanowić podstawy wykluczenia.

Powód podał również, iż z uwagi na wyczerpanie postępowania wewnątrzorganizacyjnego był zmuszony wnieść powództwo o ustalenie stosunku członkostwa w Kole (...) w S.. W wyniku przeprowadzonego postępowania, wyrokiem z dnia 17 marca 2010 roku Sąd Apelacyjny w Lublinie w sprawie o sygn. akt I ACa 74/10, po rozpoznaniu apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie o sygn. akt I C 631/09 ustalił istnienie stosunku członkostwa M. K. w Kole (...) w S., uznając uchwały o wykluczenie powoda za bezpodstawne i wadliwe. Nadto Sąd Rejonowy we Włodawie wyrokiem z dnia 2 grudnia 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 99/10, dotyczącej tych samych zarzutów, umorzył postępowanie karne.

Strona powodowa podkreśliła, iż pomimo tego, że sądy powszechne nie znalazły podstaw do stawiania powodowi zarzutów, dotyczących rzekomego pozyskania dzika w dniu 17.09.2008 r. i sposobu jego zagospodarowania i przywróciły go w prawach członka Koła – rzeczony zarzut są w dalszym ciągu podnoszone i wskazywane jako podstawa wykluczenia powoda z Koła.

M. K. wskazał nadto, iż na podstawie ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo Łowieckie oraz Statutu (...) powyższe zarzuty przedawniły się.

Z treści uzasadnienia pozwu wynika również, iż podnoszony w uchwale nr (...) zarzut, dotyczący polowania w dniu 4 września 2008 roku bez wpisu do książki ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, jest niezasadny, bowiem przedmiotowe zdarzenie nigdy nie miało miejsca.

Ustosunkowując się zaś do stawianych w niniejszej uchwale zarzutów, dotyczących rażącego naruszenia zasad współzycia koleżeńskiego, dobrych obyczajów oraz zasad etyki i tradycji łowieckich powód podał, iż pozwany w żaden sposób nie wykazał, iż faktycznie doszło do naruszenia tych zasad. Za nieprawdziwy i gołosłowny M. K. uważa również, skierowany wobec niego zarzut, dotyczący rzekomego namawiania przez niego J. G. do „znalezienia haka na S. S.”. M. K. nadmienił również, iż to nie on dopuścił się nieetycznego zachowania wobec innego myśliwego, a wręcz przeciwnie, w dniu 22 grudnia 2009 r. w toku ożywionej dyskusji przed rozprawą to S. S. dopuścił się nieetycznych wypowiedzi względem jego osoby, używając niecenzuralnych słów, które wyczerpywały znamiona zarówno zniesławienia jak i zniewagi. Powód nadmienił, iż wielokrotnie był „wyzywany” i nazywany „klusownikiem”.

Wyjaśnił jednocześnie, iż w dniu 24.07.2010 roku Koło (...) zorganizowało na strzelnicy w C. przeszkolenie broni i szkolenie strzeleckie członków Koła, jednak na skutek bezprawnej interwencji Prezesa Zarządu Koła S. S. nie został on dopuszczony do udziału w szkoleniu, a S. S. polecił mu opuszczenie strzelnicy. Nadto dodał, iż Zarząd Okręgowy w C. (...) uznał, iż Prezes Koła (...) S. S. niepotrzebnie odmówił M. K. udziału w treningu i przystrzelaniu broni.

Reasumując powód wskazał, iż wszystkie wskazane w uchwale nr (...) z dnia 8 maja 2011 r. przyczyny wykluczenia z Koła (...) nie były zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy i nie mogły być podstawą wydania uchwały, przez co uchwały nr (...) i (...) Zarządu Okręgowego (...) Związku (...) w C. są nieważne.

M. K. wyjaśnił nadto, iż miał ograniczoną możliwość obrony na Walnym Zgromadzeniu Członków Koła (...), z uwagi na „tupanie i krzyki” zgromadzonych członków, brak zapoznania się z dowodami (pozew wraz z uzasadnieniem k. 2-10).

W odpowiedzi na pozew z dnia 8 grudnia 2011 roku (data wpływu) pozwane Koło (...) w S., reprezentowane przez Prezesa S. S. wnosilo o oddalenie powództwa i zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm prawem przewidzianych.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie pozwane Koło wskazało, iż miało miejsce zdarzenie, podczas którego M. K. namawiał J. G. na „znalezienie haka” na S. S., co jest ewidentnym naruszeniem zasad współżycia koleżeńskiego, dobrych obyczajów i zasad krytyki. W ocenie pozwanego M. K. wytaczając przedmiotowe powództwo próbuje oczyścić się ze stawianych mu zarzutów, jednak podawane przez niego okoliczności są nieprawdziwe. Wbrew jego twierdzeniom miał on możliwość zapoznania się dowodami w jego sprawie oraz możliwość obrony na Walnym Zgromadzeniu. Nadto pozwane Koło podkreśliło, iż podjęta Uchwała Nr (...) nie jest sprzeczna z ustawą, nie ma na celu obejścia ustawy, a nadto nie może zostać uznana za nieważną, gdyż nie wypełnia dyspozycji normy zawartej w art. 58 k.c. (odpowiedź na pozew k. 45-48).

Na rozprawie w dniu 15 lutego 2012 roku pełnomocnik powoda popierał powództwo, za wyjątkiem żądania ustalenia nieważności uchwały nr (...) Zarządu Okręgowego (...) Związku (...) w C. i w tym zakresie cofnął pozew. Przedstawiciel pozwanego nie uznawał powództwa i wnosil o jego oddalenie, wyrażając zgodę na cofnięcie pozwu w części (protokół rozprawy k. 106-106v).

Postanowieniem z dnia 24 października 2012 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) Związek (...) (postanowienie k. 148).

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2012 roku Sąd umorzył postępowanie w części obejmującej żądanie ustalenia nieważności uchwały nr (...) Zarządu Okręgowego (...) Związku (...) w C. (postanowienie k. 109).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. był członkiem Koła (...) w S. (okoliczność bezsporna).

Zarząd Koła (...) (...) w S. w dniu 27 września 2008 roku na posiedzeniu zastosował wobec M. K. karę porządkową w postaci zawieszenia w prawach do wykonywania polowania na okres 12 miesięcy, z uwagi na to, iż w dniu 17 września 2008 roku około godziny 21.35 w miejscowości Z.gm. S. na terenie obwodu łowieckiego nr (...), dzierżawionego przez Koło (...), pozyskał dzika niezgodnie z wydanym upoważnieniem do wykonywania polowania indywidualnego, a nadto tuszę odyńca wziął na użytek własny bez zgody Zarządu Koła oraz nie ważąc jej pomimo obowiązującej w tym zakresie uchwały Walnego Zgromadzenia (decyzja k. 21-21v).

Na posiedzeniu w dniu 26 marca 2009 roku Zarząd Koła (...) (...) w S. dokonał skreślenia M. K. z listy członków Koła (...) z uwagi na niewpłacenie na rzecz Koła we wskazanym terminie kwoty należnej za tuszę dzika wziętego bezprawnie na użytek własny (k.22).

M. K. odwołał się od przedmiotowej decyzji do Walnego Zgromadzenia Członków Koła (...)w S.. Zwrócił się również do (...)Związku (...)Zarządu Okręgowego w C.o uchylenie uchwały Zarządu Koła (...)w S.z dnia 27 marca 2009 roku w sprawie skreślenia go z listy członków (odwołanie k. 23-23v, wnioski k. 24-24v).

Uchwałą z dnia 2 czerwca 2009 roku Nr (...)Zarząd Okręgowy (...)Związku (...)w C.uchylił Uchwałę Zarządu Koła (...)w S.w sprawie skreślenia M. K.z listy członków Koła i sprawę przekazał do ponownego rozpatrzenia przez Zarząd Koła (uchwała Nr (...)k. 26).

W związku z powyższym Zarząd Koła (...)(...)w S.na posiedzeniu w dniu 29 czerwca 2009 r. ponownie podjął uchwałę o skreśleniu M. K.z listy członków Koła (uchwała (...)k. 27).

Uchwałą Nr (...) z dnia 17 maja 2009 roku Walne Zgromadzenie Koła (...)w S.zatwierdziło Uchwałę Zarządu Koła o skreśleniu z listy członków koła i nie uwzględniło odwołania M. K.(uchwała Nr (...)).

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Koła (...)w S.jako organ odwoławczy nie uwzględniło odwołania M. K.od przedmiotowej uchwały (k. 28).

W wyniku powyższego M. K. wystąpił z powództwem do Sądu Okręgowego w Lublinie o ustalenie istnienia stosunku członkostwa w Kole (...).

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 marca 2010 roku sygn. akt I ACa 74/10, na skutek apelacji M. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 30 grudnia 2009 roku sygn. akt I C 631/09, zmieniono zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, iż ustalono istnienie stosunku członkostwa M. K. w Kole (...) w S. (wyrok S.A. k. 29).

Od tego czasu narastał konflikt pomiędzy M. K.a Prezesem Koła (...)S. S., przy czym M. K.nie był skonfliktowany z pozostałymi członkami Koła(zeznania Z. K. (1)01:16:24-01:31:20 k. 177, zeznania S. K.00:44:18-00:56:51 k.177, zeznania R. P.01:08:40-01:16:24, k.177).

W dniu 22 grudnia 2009 roku w Sądzie Okręgowym w Lublinie przed salą rozpraw doszło do wymiany zdań pomiędzy M. K.a S. S., podczas której M. K.wnosił zastrzeżenia co do zdobytego przez S. S.wykształcenia. Prezes Koła zarzucał zaś M. K., że jest „kłusownikiem” (zeznania D. Ś.protokół elektroniczny 00:12:41-00:20:05 k.177, zeznania A. J.01:36:39-01:39:57, zeznania K. D.01:33:07-01:36:39, k.177).

W dniu 24 lipca 2010 roku M. K., będąc zawieszonym przez Zarząd Okręgowy (...)w L.w prawach członka Zrzeszenia, został wyproszony przez Prezesa S. S.ze strzelnicy myśliwskiej w C., w związku z czym nie mógł wziąć udziału w szkoleniu strzeleckim i przestrzeleniu broni (zeznania M. K., zeznania R. H.01:01:09-01:08:40, k.177, zeznania Z. K. (1)01:16:24-01:31:20 k. 177).

W dniu 8 maja 2011 roku odbyło się Walne Zgromadzenie Członków koła (...)w S., podczas którego po raz kolejny postawiono zarzuty M. K.i przeprowadzono głosowanie nad uchwałą nr (...)w sprawie wykluczenia M. K.z Koła.

Z treści przedmiotowej uchwały wynikało, iż M. K., zarzuca się, że:

1. W dniu 17.09.2008 r. w miejscowości Z.gm. S., obwód łowiecki nr (...)pozyskał dzika niezgodnie z posiadany upoważnieniem tj. strzelił odyńca, a w upoważnieniu miał wpisanego warchlaka (w ten sposób naruszył dyspozycję § 22.1 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23.03.2005 roku w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz);

- 2.Wbrew poleceniu Zarządu Koła dotyczącego dostarczenia tuszy dzika do punktu skupu, samowolnie wziął tusze na własny użytek własny/tusza po odstrzeleniu stanowi własność Koła (...)„Prawo Łowieckie”. Pobranie tuszy dzika na użytek własny z pominięciem procedury ustalonej w Kole świadczy o braku poszanowania porządku prawnego obowiązującego w Kole;

3. Tuszę dzika M. K.wziął na użytek własny, która nie był ważona przez członka Zarządu Koła. W ten sposób naruszył w/w Uchwałę Walnego Zgromadzenia (...)z dnia 10.05.2006 r., która nakłada obowiązek na myśliwego ważenia branej na użytek własny przez członka zarządu Koła oraz (...) Statutu (...), który mówi, że członek Zrzeszenia jest obowiązany przestrzegać prawa łowieckiego, Statutu, uchwał, organów Zrzeszenia;

4.W dniu 4.09.2008 r. polował na uroczysku (...)bez wpisu do książki ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, czym naruszył art. 42 „B”.1. Ustawy „Prawo Łowieckie”. Świadkiem jest O. K.. Oprócz ewidentnego łamania norm prawnych stwarzało to realne zagrożenie /bezpieczeństwo/ dla innych myśliwych legalnie polujących w danym regionie.

Z przedmiotowej uchwały wynikało nadto, iż M. K.rażąco narusza zasady współzycia koleżeńskiego, dobre obyczaje, a także zasady etyki i tradycji łowieckiej, wyrażając to w swojej postawie i postępowaniu wobec kolegów i organów Koła między innymi poprzez to, że:

1.W dniu 31.07.2010 r. będąc zawieszony przez Zarząd Okręgowy (...)w L.w prawach członka Zrzeszenia bezpodstawnie pomówił Prezesa Koła o bezprawne wyproszenie ze strzelnicy myśliwskiej w C., czym naruszył pkt 2 i 17 zasad etyki tradycji łowieckich i par 11 ust 2 statutu (...);

2. W dniu 22.12.2009 r. w Sądzie Okręgowym w Lublinie sugerował w stosunku do Prezesa Koła na nieuczciwość w uzyskaniu wyższego wykształcenia w obecności Kolegów myśliwych, co dobitnie świadczy o braku kultury i etyki, przy czym jego postępowanie miało godzić w pkt 2 zasad etyki i tradycji łowieckich;

3.W grudniu 2010 roku M. K.namawiał J. G.na „znalezienie haka” na S. S., co jest przejawem niekoleżeńskości, dobrych obyczajów i całkowicie dyskredytuje go jako członka Koła (...)i narusza pkt 2 i 17 Zasad etyki i tradycji łowieckich (uchwała nr (...)k.15-15v);

Przed rozpoczęciem głosowania nad przedmiotową uchwałą, po odczytaniu przez Przewodniczącego obrad jej treści, przekazano głos M. K., któremu następnie Łowczy Z. K. (1)zadawał pytania. Następnie głos zabrał również Prezes Koła, który odczytał oświadczenie złożone przez myśliwego J. G., w którym wskazywał on, iż M. K.namawiał go do „znalezienia haka” na S. S.. Czas na jaki udzielono głosu do wypowiedzi M. K.nie umożliwił mu odniesienia się do wszystkich postawionych mu zarzutów (zeznania R. P.protokół elektroniczny 01:08:40-01:16:24 k.177, zeznania S. K.00:44:18-00:56:51 k. 177).

Po wypowiedzi Prezesa S. S., Komisja Skrutacyjna przystąpiła do zorganizowania tajnego głosowania w sprawie wykluczenia M. K.z Koła. W głosowaniu nad przedmiotową uchwałą brało udział 52 członków, za przyjęciem uchwały oddano 39 głosów, za nie przyjęciem uchwały głosowało 13 członków. Członkowie koła mieli możliwość swobodnego oddania głosów (protokół z zebrania Walnego Zgromadzenia k. 184-187).

Pismem datowanym na dzień 19 maja 2011 roku M. K.złożył za pośrednictwem Zarządu Koła (...)’S.” w S.odwołanie od przedmiotowej uchwały do Zarządu Okręgowego (...) (odwołanie k. 17-18v).

Na mocy uchwały z dnia 28 września 2011 roku Nr (...)Zarząd Okręgowy (...)Związku (...)nie uwzględnił odwołania M. K.od uchwały z dnia 8 maja 2011 roku . W uzasadnieniu Zarząd Okręgowy (...)zaznaczył jednak, iż zarzuty skierowane wobec M. K.w trzech pierwszych punktach uchwały nr (...), dotyczące pozyskania dzika w dniu 17 września 2008 roku, objęte były postępowaniem porządkowym w Kole i nie mogły stanowić ponownie podstawy wykluczenia, dlatego zostały pominięte (uchwała nr (...)k. 19-20).

Na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Członków Koła (...)w S.w dniu 28 kwietnia 2012 roku doszło do jednomyślnego przyjęcia, po głosowaniu jawnym, protokołu z zebrania z 2011 roku (protokół z Walnego Zgromadzenia k. 188-191).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów jak również zeznań świadków.

Prawdziwość zgromadzonych w sprawie dokumentów nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości Sądu.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia powoda M. K., w zakresie w jakim korelowały one z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym. Wyjaśnienia powoda były tym bardziej wiarygodne, iż nie zaprzeczał on, że jest skonfliktowany ze S. S.. Nie znalazł Sąd również podstaw do kwestionowania jego oświadczeń, w których zaprzeczył aby zdarzenia dotyczące polowania na uroczysku (...) bez wpisu do książki czy też zdarzenie, podczas którego miał namawiać J. G. na „znalezienie haka” na S. S., faktyczne miały miejsce. Wprawdzie strona pozwana powołała na potwierdzenie przedmiotowych okoliczności świadków, ale Sąd nie uznał ich za wiarygodną podstawę do kwestionowania wyjaśnień M. K.. Sąd nie obdarzył jednak wiarą oświadczenia powoda w części, w której zaprzeczał on aby w dniu 22 grudnia 2009 roku w Sądzie Okręgowym w Lublinie prowadził dyskusję ze S. S.. Analiza zeznań świadków wyraźnie bowiem wskazuje na to, że M. K. i S. S. byli ze sobą skonfliktowani i tego dnia przed salą rozpraw toczyli ze sobą polemikę i z ust każdego z nich padały wówczas zarzuty wobec drugiej strony.

Okoliczność zaistnienia zdarzenia z dnia 22 grudnia 2009 roku w Sądzie Okręgowym w Lublinie potwierdzili świadkowie: D. Ś. (protokół elektroniczny 00:12:41-00:20:05,k.177, K. D. (protokół elektroniczny 01:33:07-01:36:39, k. 177) i A. J. (protokół elektroniczny 01:36:39 k.177). Wprawdzie D. Ś. słyszał jedynie jak S. S. nazywa powoda „klusownikiem”, a A. J. i K. D. potwierdzili, że M. K. zarzucał S. S. brak wykształcenia, ale zeznania tych świadków uzupełniają się i tworzą logiczną całość odzwierciedlając przebieg przedmiotowego zdarzenia. K. D. przyznał, że S. S. również „coś mówił o K.”, bowiem toczyła się wówczas pomiędzy nimi ostra dyskusja. Sąd nie znalazł więc podstaw do kwestionowania zeznań powyżej wymienionych świadków.

Sąd uznał za wiarygodne również zeznania S. K.(00:44:18-00:56:51 k. 177), który potwierdził, iż pomiędzy M. K.a S. S.istniał konflikt od czasu postrzału przez powoda dzika w dniu 17 września 2008 roku. W sposób rzeczowy przedstawił również przebieg walnego zgromadzenia, podczas którego podjęto uchwałę o wykluczeniu M. K.z Koła, przyznając że przerwano wówczas powodowi wypowiedź, a S. S.powiedział, że „nie będziemy tolerować w Kole klusownika”. Zeznania tego świadka korelowały z zeznaniami R. H.(protokół elektroniczny 01:01:09-01:08:40 k. 177), który potwierdził że M. K.na walnym zgromadzeniu zabrał jedynie parę słów. Ten świadek potwierdził również, iż miało miejsce zdarzenie wyproszenia M. K.ze strzelnicy przez S. S.. Zeznania tego świadka są tym bardziej wiarygodne, że nie jest on obecnie powiązany ze stronami postępowania, z uwagi na to, że złożył rezygnację i nie jest już członkiem pozwanego Koła.

Również R. P.(protokół elektroniczny 01:08:40-01:16:24 k.177) potwierdził, iż na walnym zgromadzeniu S. S.powiedział, że M. K.został wykluczony z poprzedniego Koła za klusownictwo jak również, że podczas obrad walnego zgromadzenia powód nie miał pełnej swobody do wypowiedzenia się odnośnie postawionych mu zarzutów. Zeznania tego świadka korelują z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym oraz z zeznaniami powyższych świadków, w związku z czym zostały obdarzone przez Sad walorem wiarygodności.

Zeznający w niniejszej sprawie Z. K. (2) (protokół elektroniczny 01:40:34-01:47:29, k.177) nie wypowiedział się odnośnie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Wskazał jedynie, iż na walnym zgromadzeniu „powód coś przeczytał z kartki” i raczej mógł się wypowiedzieć, ale wskazał jednocześnie iż nie pamięta dokładnie przedmiotowych okoliczności i przebiegu walnego zgromadzenia.

Nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy były również zeznania M. B.(protokół elektroniczny 00:20:05-00:23:02 k. 177), który wskazał, iż był obecny przed salą rozpraw, ale podczas postępowania karnego toczącego się przeciwko M. K.. W związku zaś z tym, że te okoliczności nie miały związku z wykluczeniem powoda z Koła, zeznania tego świadka nie były pomocne w ustaleniu przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania Z. K. (1)(protokół elektroniczny k. 01:16:24-01:31:20 k.177) oraz Z. C.(protokół elektroniczny 01:31:20-01:33:07 k. 177) w zakresie w jakim są one zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym. W pozostałej części, w jakiej świadkowie podali, iż M. K.miał pełną i nieograniczoną swobodę wypowiedzi na walnym zgromadzeniu są uznał za sprzeczne z pozostałym zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym i nie obdarzył ich w związku z tym wiarą. Sąd miał przy tym na względzie, iż Z. K. (1)przewodzący omawiane walne zgromadzenie Koła z uwagi na problemy ze słuchem nie mógł w sposób szczegółowy odzwierciedlić przebiegu obrad, gdyż jak sam wskazał mógł nie słyszeć wszystkich głosów.

Sąd nie obdarzył wiarą zeznań K. O. (protokół elektroniczny 00:33:39-00:44:18 k.177) w zakresie, w jakim przytoczył on w sposób niespójny okoliczności faktyczne mające jego zdaniem miejsce we wrześniu 2008 roku, a dotyczące nielegalnego polowania na uroczysku (...). Przyznał jednocześnie, iż oświadczenie dołączone do akt sprawy sporządził na prośbę prezesa S., który pobieżnie przypomniał mu przebieg przedmiotowego zdarzenia. Sąd przy ocenie zeznań niniejszego świadka miał na względzie, iż z niewyjaśnionych przyczyn pamiętał on jedynie, iż powód polował około trzy lata wcześniej bez wpisu na uroczysku (...). Nie był jednak już w stanie wskazać, kto wówczas był łowczym oraz czy przedmiotowa okoliczność, jako istotny delikt została do łowczego zgłoszona. Należy zaznaczyć, iż tak niespójne zeznania świadka nie przekonały Sądu, iż miała miejsce okoliczność, co do której istnienia zaprzeczał zaś powód.

Niewiarygodne dla Sądu okazały się również zeznania J. G. (protokół elektroniczny 00:23:02-00:33:39 k.177), który podnosił, iż w grudniu 2010 roku w Sądzie Rejonowym we Włodawie spotkał powoda, który zapytał go czy „ma haka na S. S.”. Analizując zeznania przedmiotowego świadka oraz fakt, iż M. K. zaprzeczał aby takowe zdarzenie miało miejsce, Sąd uznał, iż z uwagi na bliskie stosunki koleżeńskie świadka, ze S. S. świadek ten nie był szczerzy i obiektywny. Zasady logicznego rozumowania wskazują zaś na to, iż M. K., który miał świadomość, iż J. G. jest kolegą S. S., nie miał powodów do zadawania takich pytań świadkowi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo powoda M. K. zasługuje na częściowe uwzględnienie.

M. K.w niniejszej sprawie domagał się ustalenia nieważności uchwały nr (...)z dnia 8 maja 2011 roku Walnego Zgromadzenia Członków Koła (...)w S.oraz ustalenia istnienia stosunku członkostwa w niniejszym Kole, powołując się na treść art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 k.c. w zw. z art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1995 roku prawo Łowieckie.

Zgodnie z treścią art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie (Dz. U. z 2005 roku, Nr 127, poz. 1066 tekst jedn. z późn. zm.), w sprawach nabycia lub utraty członkostwa w Polskim Związku Łowieckim oraz utraty członkostwa w kole łowieckim zainteresowany może - po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego - dochodzić swoich praw na drodze sądowej.

Z kolei § 171 ust. 1 Statutu (...)Związku (...)stanowi, że od uchwał organów Zrzeszenia bądź koła, podjętych w pierwszej instancji, zainteresowanemu członkowi Zrzeszenia przysługuje odwołanie. Odwołanie przysługuje od uchwał zarządu koła do walnego zgromadzenia koła, od walnego zgromadzenia koła do zarządu okręgowego, od zarządu okręgowego do okręgowej rady łowieckiej, od Zarządu Głównego i okręgowej rady łowieckiej do Naczelnej Rady Łowieckiej (§ 171 ust. 1 i 2 pkt 1-4).

W przedmiotowej sprawie powód M. K.złożył za pośrednictwem Zarządu Koła (...) w S.odwołanie od uchwały walnego zgromadzenia członków Koła (...)w S.nr (...)z dnia 8 maja 2011 roku w sprawie wykluczenia go z Koła. Zarząd Okręgowy (...)w C., na posiedzeniu w dniu 28 września 2011 roku odwołania nie uwzględnił.

W niniejszej sprawie M. K. miał więc podstawy aby dochodzić swoich praw na drodze sądowej. Potwierdza to również stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 20 czerwca 2007 roku (sygn. akt II CSK 100/07 LEX nr 347287), w świetle którego, roszczenie członka koła łowieckiego o ochronę jego członkostwa przed niezgodnym z prawem lub statutem wykluczeniem z koła łowieckiego podlegają rozpoznaniu na drodze sądowej. Nie ma przy tym znaczenia sam sposób sformułowania roszczenia zmierzającego do takiej ochrony w konkretnym przypadku. Drogi

sądowej w omawianym zakresie nie wyłączają też przewidziane w art. 33 ust. 5 ustawy z 1995 roku - Prawo łowieckie kompetencje nadzorcze organów statutowych (...) w stosunku do uchwał kół łowieckich.

Środkiem prawnym służącym do dochodzenia przed sądem stosunku członkostwa w kole łowieckim jest powództwo o ustalenie, że wykluczony członek pozostaje w stosunku członkostwa w Kole Łowieckim, na podstawie art. 33 ust. 6 Prawa Łowieckiego w zw. z art. 189 k.p.c.

Należy jednocześnie stwierdzić, że M. K. nie posiada interesu prawnego w wytaczaniu powództwa w przedmiocie ustalenia nieważności uchwały nr (...) z dnia 8 maja 2011 roku.

Istnienie interesu prawnego stanowi materialnoprawną przesłankę powództwa o ustalenie, którą Sąd bada z urzędu. Przesłanka ta decyduje o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda.

Ciężar wykazania istnienia interesu prawnego spoczywa na powodzie, który zobowiązany jest przytoczyć fakty uzasadniające ten interes i udowodnić je. Powód winien więc każdorazowo wykazać, iż istnieje niepewność stanu prawnego lub prawa, która powoduje konieczność jednoznacznego rozstrzygnięcia i wywołuje potrzebę wprowadzenia jasności i klarowności, co do konkretnego stosunku prawnego lub prawa.

Dopiero wówczas, gdy zostanie wykazane, iż oczekiwane przez powoda rozstrzygnięcie wywoła między stronami takie skutki, w następstwie których sytuacja prawna stron zostanie określona w sposób jednoznaczny, eliminując tym samym ryzyko naruszenia określonych praw powoda w przyszłości, można przyjąć istnienie interesu prawnego.

Istotne jest jednak również to, że wykazanie istnienia interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c. uzależnione jest także od stwierdzenia, iż powód nie może na innej drodze osiągnąć w pełni ochrony swoich praw. Interes prawny z reguły nie zachodzi bowiem w wypadku, kiedy zainteresowany (powód) może dochodzić ochrony swych praw w inny sposób, tzn. taki, który przesądziłby definitywnie o przysługujących mu uprawnieniach i jednoznacznie likwidowałby stan zagrożenia jego sfery prawnej (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2009 r. – III CZP 79/09, LEX 533836 oraz wyrok Sądu Najwyższego z 11 grudnia 2007 r. – II CSK 361/07, LEX 492164 i cytowane tam wcześniejsze orzecznictwo SN).

W niniejszej sprawie sytuacja prawna powoda zostanie określona w sposób jednoznaczny w przypadku rozpatrzenia powództwa o ustalenie istnienia stosunku członkostwa w Kole.

Przechodząc więc do oceny zasadności roszczenia powoda o ustalenie istnienia stosunku członkostwa w Kole (...) należy w pierwszej kolejności wskazać, iż bezspornym w niniejszej sprawie było to, że uchwałą walnego zgromadzenia członków Koła z dnia 8 maja 2011 roku, M. K. został wykluczony z Koła na podstawie § 44 ust. 1 pkt 1 i oraz § 53 pkt 5 Statutu (...), tj. za nieprzestrzeganie Statutu oraz rażące naruszanie zasad współzycia koleżeńskiego, dobrych obyczajów, zasad etyki i tradycji łowieckiej. Zadaniem więc Sądu w przedmiotowej sprawie było ustalenie, czy postawione powodowi zarzuty, będące podstawą wykluczenia są zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy i czy stanowią statutową przyczynę wykluczenia (uchwała, k.15).

Zgodnie z par 44 Statutu (...) wykluczenie członka z Koła może nastąpić w przypadku:

1. nieprzestrzegania prawa łowieckiego, Statutu bądź uporczywego uchylania się od wykonywania obowiązków nałożonych przez uprawnione organy koła
2. gdy członek koła rażąco narusza zasady współzycia koleżeńskiego, dobre obyczaje bądź zasady etyki i tradycji łowieckiej.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do trzech pierwszych zarzutów postawionych powodowi w uchwale nr (...), a dotyczących pozyskania dzika niezgodnie z posiadaniem upoważnienia oraz samowolnego wzięcia niezważonej przez członka Koła tuszy dzika na użytek własny należy wskazać, iż były one już rozpatrywane zarówno przez Sąd jak również przez Koło (...) w toku prowadzonego wobec M. K. postępowania porządkowego.

Bezspornym jest, iż na mocy uchwały z dnia 26 marca 2009 roku nr 5/09 z powodu powyższych zarzutów Zarząd Koła (...)dokonał skreślenia M. K.z listy jego członków. Następnie Walne Zgromadzenie Członków koła na posiedzeniu w dniu 17 maja 2009 roku zaskarżoną przez powoda uchwałę utrzymało w mocy, natomiast Zarząd Okręgowy (...)w C.uchwałą nr (...)z dnia 2 czerwca 2009 roku uchylił przedmiotową uchwałę i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. Zarząd Koła (...), utrzymaną w mocy uchwałą z dnia 8 sierpnia 2009 roku Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Członków koła, ponownie skreślił M. K.z listy członków. W związku zaś z odwołaniem powoda, kwestionującego postawione mu zarzuty, dotyczące pozyskania dzika niezgodnie z upoważnieniem, do Sądu, wyrokiem z dnia 17 marca 2010 roku Sąd Apelacyjny w Lublinie w sprawie o sygn. akt I ACa 74/10, na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie I C 631/09, zmienił zaskarżony wyrok i ustalił istnienie stosunku członkostwa M. K.w Kole (...)w S..

Mając wzgląd na powyższe należy stwierdzić, iż zawarte w uchwale nr (...) trzy pierwsze zarzuty nie mogły po raz drugi stanowić podstawy do wykluczenia powoda z Koła (...), dlatego też Sąd nie oceniał ich prawdziwości i zasadności w niniejszej sprawie.

Przechodząc z kolei do następnego zarzutu zawartego w uchwale Walnego Zgromadzenia Członków Koła (...)z dnia 8 maja 2011 roku, wskazującego, iż w dniu 4 września 2008 roku M. K.polował w uroczysku (...)bez wpisu do książki ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, należy wskazać, iż w niniejszej sprawie nie udowodniono, że takie zdarzenie rzeczywiście miało miejsce. Przedmiotowa okoliczność została wprawdzie potwierdzona w zeznaniach świadka K. O., które jednak w tym zakresie nie zostały obdarzone przez Sąd walorem wiarygodności. Jak już wyżej wskazano świadek ten w sposób niespójny przytoczył okoliczności faktyczne mające jego zdaniem miejsce we wrześniu 2008 roku. Przyznał jednocześnie, iż oświadczenie dołączone do akt sprawy sporządził na prośbę prezesa S., który pobieżnie przypomniał mu przebieg przedmiotowego zdarzenia. Sąd przy ocenie zeznań niniejszego świadka miał na względzie, iż pamiętał on jedynie wybiórczo, iż powód polował około trzy lata wcześniej bez wpisu na uroczysku (...). Nie był jednak już w stanie wskazać, kto wówczas był łowczym czy też czy przedmiotowa okoliczność, jako istotny delikt została do łowczego zgłoszona. Zauważyć przy tym należy, że do czasu podjęcia uchwały (...) ani świadek, ani prezes S.nie podjęli żadnych działań, zmierzających do wyjaśnienia okoliczności przedmiotowego zdarzenia zmierzających do ukarania sprawcy deliktu.

Podobnie za nie nieudowodnioną uznał Sąd okoliczność, na którą wskazuje uchwała (...), zarzucająca M. K., jakoby w grudniu 2010 roku namawiał J. G.na „znalezienie haka” na S. S.. Sąd uznał za niewiarygodne zeznania świadka J. G., bowiem były one nielogiczne i nie do końca spójne, a w konfrontacji z rzeczowymi wyjaśnieniami M. K., który zaprzeczył przedmiotowym zdarzeniom, nie mogły więc przesądzić o tym, że okoliczność taka miała faktycznie miejsce. Sąd uznał, iż nawet gdyby doszło do spotkania M. K.i J. G.w przedstawionych przez świadka okolicznościach, to powód nie miałby powodów, aby zadawać J. G.- koledze S. S., tak sformułowanego pytania. W związku z tym, iż strona pozwana nie przedstawiła na potwierdzenie przedmiotowego zdarzenia żadnych innych dowodów, Sąd uznał, że to twierdzenie pozwanego nie zostało udowodnione, a co za tym idzie nie może ono stanowić podstawy do wykluczenia M. K.z Koła (...)

W kolejnym zarzucie zawartym w uchwale (...)wskazano zaś, że w dniu 31 lipca 2010 roku, będąc zawieszonym w prawach członkowskich Zrzeszenia, M. K.bezpodstawnie pomówił Prezesa Koła o bezprawne wyproszenie ze strzelnicy myśliwskiej w C..

Analiza akt sprawy, w tym zeznania świadków R. H.i Z. K. (1)oraz zeznania powoda wskazują jednoznacznie, iż okoliczność wyproszenia M. K.ze strzelnicy przez Prezesa S.miała faktycznie miejsce. W ocenie Sądu powód miał prawo przebywać na Strzelnicy, a interwencja S. S.była niesłuszna. Bezspornym jest, iż kontrolę w tym zakresie przeprowadził Zarząd Okręgowy w C.(...), który ostatecznie upomniał Prezesa S., wskazując, i taka sytuacja nie powinna mieć miejsca. Dlatego też powód podnosząc tę okoliczność z pewnością nie naruszył zasad etyki i tradycji łowieckich.

Analizując zaś zarzut, iż w dniu 22 grudnia 2009 roku przed salą rozpraw Sądu Okręgowego Marek K. sugerował jakoby S. S. nieuczciwie uzyskał wyższe wykształcenie, należy wskazać, iż z zeznań świadków wynika, iż tego dnia faktycznie doszło do ostrej polemiki słownej pomiędzy stronami. W tym miejscu należy nadto zaznaczyć, że Sąd nie wyklucza, że w przedmiotowej konfrontacji doszło do naruszenia dobrego imienia S. S. czy też M. K., ale co istotne osoby te mają przecież prawo osobiście bronić swoich dóbr osobistych przed sądem. Niedopuszczalnym jest zaś angażowanie do tego celu Koła (...), którego obaj byli członkami. Sąd podziela w tym względzie stanowisko zajęte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 czerwca 2006 roku (sygn. akt I ACa 158/06), z którego wynika, iż naturalne spory pomiędzy członkami Spółdzielni (w tym wypadku analogicznie członkami Koła (...)) nie mogą być rozwiązywane poprzez wykluczanie niektórych za spierających się osób ze Spółdzielni. Nie mogą one zostać zakwalifikowane jako zawinione zachowanie, niedające się pogodzić z postanowieniami statutu i dobrymi obyczajami.

Reasumując należy wskazać, iż bezspornym w niniejszej sprawie jest fakt, iż pomiędzy S. S. a M. K. zawiązał się konflikt, który doprowadził do szeregu zdarzeń omówionych w niniejszej sprawie. Żaden ze świadków, będących członkiem Koła nie wskazywał jednak na nieetyczne zachowania M. K. wobec innych członków. Zdaniem Sądu osobisty spór pomiędzy powodem a innym członkiem Koła, nie mógł być przyczyną wykluczenia M. K. z Koła (...). Nie udowodniono bowiem, aby poprzez swoje zachowanie powód rażąco naruszył zasady współżycia koleżeńskiego w Kole, dobre obyczaje bądź zasady etyki i tradycji łowieckiej. Nie wykazano również aby nie przestrzegał prawa łowieckiego, Statutu bądź uprzejmie uchylał się od wykonywania obowiązków nałożonych przez uprawnione organy koła.

Powyższe wskazuje więc na to, że uchwała z dnia 8 maja 2011 roku Walnego Zgromadzenia Koła (...) w S. w sprawie wykluczenia M. K. z Koła (...) była uchwałą wadliwą i wydaną bez podstawy prawnej, a co za tym idzie żądanie powoda o ustalenie jego stosunku członkostwa w pozwanym Kole jest zasadne.

Rozstrzygnięcie o kosztach uzasadnia treść art. 100 kpc. Wobec częściowego tylko uwzględnienia powództwa koszty procesu pomiędzy stronami należało wzajemnie znieść.

Biorąc powyższe pod uwagę i w oparciu o powołane przepisy prawa, Sąd orzekł jak w wyroku.